

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 347. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510776464.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

TIL PETER MATHIAS SPENDRUP.

Min Spendrup! -

En Herr Olsen, som hilser fra dig, har i Gaar skrevet mig til om et Vers - Er det den samme, hvilket jeg næsten formoder, og du let kan faae at vide, som jeg i Fjor skrev et, om jeg skal sige det selv, meget got Vers for, og som bar saa stor Høiyagtelse for mig, at han efter sit Udtryk ingen Betalning turde byde mig for mit Arbejde; saa kan du kun sige ham at han ved sin Høiyagtelse har gjort mig saa storagtig, at jeg nu slet ikke skriver for ham hverken par honneur eller for Betalning - Overalt, da jeg umuelig kan skrive LeylighedsVers af Ærgjerrighed, eller af nogen anden Grund, end Trang til SmaaPenge, og man saa tit har været saa høiflig at belønne mig for min TidsSpilde og et i min Sygdom altid møysommeligt Arbeide, med Complimenter, som jeg slet ikke bryder mig om, og hvormed jeg ikke engang kan betale det Papiir jeg skriver paa; saa beder jeg dig sige hvem det er, og enhver, som herefter turde ønske noget saadant fra min Haand, at de maae have mig undskyldt, om jeg herefter ikke skriver, førend jeg veed hvad jeg kan vente for min Umage, og hvor jeg kan være vis paa at tage det - Det Sprog forstaaer jeg, sagde vor OldFader Simonides - Saa skal jeg synge:

[x][x][x]??[x][x] [x][x][x][x][x][x][x]??[x][x] ??[x][x][x][x][x]??[x][x] [x][x][x][x][x]

Ifald jeg lever, forstaaer du - - Men du kunde let uden denne Anmærkning begribe, at jeg ikke kan skrive BryllupsVers, naar jeg er død - 348 Imidlertid er jeg syg, min Broder, meget syg - Snart, snart maaskee kommer jeg og besøger dig, ikke som du tænker igjennem Døren, heller ikke igjennem Vinduet, men igjennem Nøgle-Hullet min Broder - Saa kommer jeg i min lange LuftKappe - bleg og zittrende strækker jeg mine Arme ud over din Seng - og sukker - Saa begynder du at regne alle de faae Bønner op, som du kan udenad - Men det hjælper dig ikke; thi jeg veed vist at min Aand ikke lader sig mane med Prosa, og desuden veed jeg ligesaavist at jeg bliver en god Aand, hvorfor skulde jeg da flye for Bønner? - Men skulde du lade dig det falde ind, at begynde paa: Morgen-Røden er alt oppe, eller saadant et andet af vore berømte Poeters Vers; o da flyer jeg og forsvinder som et Stjernesud -

Jeg finder Lindring i at skrive Sladder - Og om jeg ikke skrev det til dig, saa skrev jeg det maaskee til Verden - Saa er det da bedre, at du lider, end den -

Jeg vilde gjerne være munter - Og dog veed jeg ikke - -

Kjærling! - feige Kjærling! - hvad er der da? Hvorfor - - Ha der er noget som stikker mig i Halsen min Broder - et Been tænker jeg, en Fleske Skank - Undertiden løbe Øynene over paa mig - Man skulde snart tænke, at jeg græd - Var det ikke kjærlingagtig? - Om nu saa skulde være, vi ere alle dødelige, tænker du da, at din Johannes er bange for at døe? - Paa min Ære; jeg har seet den afpillede Tyran, saa tit under Øynene uden at zittre - Kun en eneste Gang har han gjort mig bange, og da havde jeg en ond Samvittighed - Nu veed jeg vist, at jeg i saa Fald, vender tilbage til den som har skabt mig og gjenløst mig, og som elsker mig, uagtet han lader sin Haand være svær over mig - Hvorfor skulde jeg da frygte? - Maatte jeg ikke være den feigeste Træl, naar jeg frygtede for at miste et Aandedræt, som jeg saa dyrt maae 349 betale? - Det er kun en Mæcenat, der kan sige: Gjør mig halt gjør mig døv, gjør mig blind, gild mig, piin mig, sæt mig paa Spyd, gjør hvad i vil, naar i kun derved lader mig beholde Livet, saa er alting vel? - Og har jeg andet paa Jorden at forlade, end Ulykker? - Ingen Rigdom, ingen Ære, ingen Kjæreste, ingen Venner, uden dig Søvn Tryne, og maaskee et Par til, der ikke engang er saa gode som du? - Og hvor koldt er selv dit Venskab! - I det mindste tænker jeg ikke at bedrøve dig stort med min Død - Jeg vil sige dig, hvorledes du omtrænt da vil bære dig ad - Naar du læser i Aviserne, under den Titel: DødsFald Rundsted. Herr Johannes Ewald død i sin Alders 31te Aar - Han var meget omtalt al sin Tid for sine Skrifter og for sine NarreStreger - Saa vil du trække paa Skuldrene, og sige efter et græsseligt langt Ey! - saa er han da endelig død, den gode ærlige Gnuuff? - Saa vil du stoppe dig en Pibe Tobak, see udaf Vinduet og være taus et Par Timers Tid, og inden Aften vil du glemme mig over Kløver-Knegt -

Forlad mig, min Spendrup om jeg gjør dig Uret i min Dom, men gjør jeg det, saa er det maaskee af HævnGjerrighed derover, at du i saa lang Tid ikke har skrevet mig til - Uagtet at jeg har bedet dig derom -

Paa min Ære jeg har hverken Kræfter eller Lyst, dennegang, at skrive dig et Ord meer til, end det ene, at jeg til Døden er din

Ewald.

Rundsted, d 28de Mart: 1774.

A Monsieur Mons: Pierre Spendrup Candidat du S. Saint Ministere. ViinGaardsStrædet No 133. Franco/ a/ Coppenhague

